

• לילה הארט ז"ל

איך אזכור את לילה? כל כך הרבה דברים מזכירים לי אותה לאורך 64 השנים שאני חיה כאן, ושבהן הייתה לילה חלק מרכזי בחיי כפר הנשיא.

קודם כל ובראש ובראשונה הציירת, בכל מיני גדלים בשחור-לבן ובצבע. מורה לציור ומטפלת באמנות, וגם מטפלת ותומכת בחולים נוטים למות בהוספיס.

בין תלמידיה הרבים כל כך הייתה גם אמה, הגברת גלאס שבשנותיה האחרונות למדה לצייר, והייתה העץ שצמח ליד התפוח שלימד אותו.

לילה הייתה גם מתעמלת ומורה לתנועה, כחלק מעבודתה כמורה בבית הספר המקומי בכפר הנשיא. היא גם ניהלה קורסים להכנה ללידה לפני למעלה משישים שנה. אצלה למדתי לראשונה מהי הרפייה וכמה טוב היא עושה לבנאדם, בין אם הוא אישה או גבר.

במלחמת יום הכיפורים כשחיילים בסדיר ובמילואים שרתו ברמת הגולן לאורך כל החורף ההוא, יזמה לילה מופע קברטי שאתו הגיעה להופיע בפני החיילים. לילה רקדה ורקדה, והפליאה בריקודי סטפס, ועומרי, הבן הרביץ מופע סטנדאפ מדהים, היו עוד רקדנים וזמרים, שאינני זוכרת מי הם היו (כולל כמה מתנדבים מחו"ל), ואשמח לכל מידע שתוכלו לספק לי.

בחדשים האחרונים הצטרפה לילה לקבוצת הסורגות והסורג, וסרגה כמה כובעים לתינוקות שבפגייה בבית החולים זיו. בידיים מיומנות, כמו שהחזיקה מכחולים, היא היטיבה לסרוג שורות מושלמות בצמר דק. ואז היא הפסיקה לסרוג, ממש לפני כמה שבועות, והחזירה לי את המסרגות ואת שאריות הצמר, והתנצלה על שאיננה מיטיבה כבר לראות.

ועדיין, לילה המשיכה להגיע לשיעורי ההתעמלות במפגש ועל אף היותה במחצית השנייה של העשור העשירי לחייה עדיין הפליאה בגמישותה. היא הייתה מכופפת את רגלה ומרימה אותה למעלה, ואחר כך את הרגל השנייה, ואנחנו הסתכלנו, מכושפים.

הרבה זיכרונות יש לנו ממך לילה, הזיכרונות והציורים שלך יישארו אתנו לתמיד.

תנחומי לילדיך עמרי, מירב ואבי.